

Svatební album ETS 2004

Beňovi

Danielovských

Juhaščíkovi

Kubečkoví

Matuškoví

Mihelovi

Plchotovi

Smolovi

Vršanských

dynamis – občasník pro přátele ETS
redakce Hana Černá (e-mail: cerna@etspraha.cz)
ročník 5, číslo 3 vyšlo 15. prosince 2004

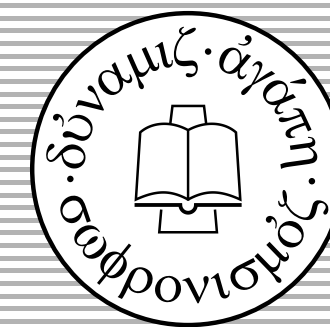
Evangelikální teologický seminář – Vyšší odborná škola teologická
Stoliňská 2417/41A, 193 00 Praha 9
Telefon: 281 921 734 Fax: 281 922 989
Bankovní spojení: KB, č.ú. 27-32 52 49 02 57 / 0100
e-mail: info@etspraha.cz web: http://www.etspraha.cz

Informační bulletin Evangelikálního teologického semináře v Praze

dynamis

3/2004

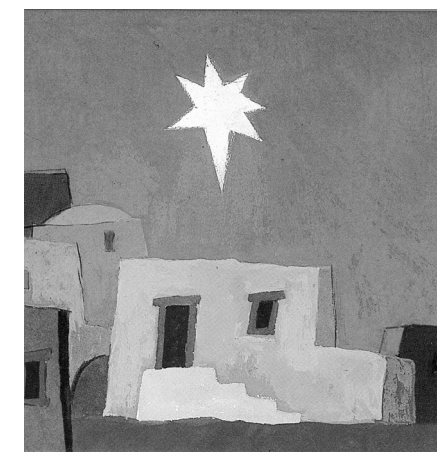

Co tím chtěl Bůh říct?

Vánoce jsou neodmyslitelnou součástí naší kultury, tradic, rodinných setkání i marketingových kalkulací. Přes všechn shon, zmatek a práci navíc, která se s nimi pojí, je máme – většinou – rádi. Narušují stereotyp pochmurné zimy, přinášejí změnu – už řecký filosof Démokritos říkal, že: „Život bez svátků je jako dlouhá cesta bez hospod.“

Ale co myslíte, je možné zažít v letošních svátcích ještě něco nového? Nějak je odlišit od té řádky - u někoho už možná úctyhodné řady - všech Vánoce našeho života? Znovu vzpomínám na první Vánoce, ony betlémské události, které nás mohou, věřím, obohatit i dnes. O čem vlastně byl celý ten poetický příběh Jezulátka, který všichni tak dobře známe snad už od kolíbků? Co chtěl Bůh říct tím, že poslal na náš svět svého Syna Ježíše?

Bůh, který stvořil člověka, v něm našel zalí-

bení. Bůh, který má a vždycky měl zájem o všechny lidi, nechce jen tak sedět v nebi a dívat se na svět pasivně jako na televizi. Bůh, kterého popisuje Bible, zatoužil po člověku.

Po tom být s ním, navázat s ním vztah, plně mu rozumět, podělit se s ním o všechny radosti i těžkosti života. A tak se narodil v lidském těle. Nezdáhal se přijmout na sebe všechna ta omezení, co už s naší lidskou existencí souvisí. A tak On, Bůh, Pán a vládce světa prožil, jak je to nepřijemné, když vám rostou první zuby, když se ztratíte rodičům ve velkém městě, když na vás dospělí nemají čas, a pak - jaké je mít mozoly a tělo bolavé od práce, jaké je to spát s přáteli pod širákem, jaké to je nevinně trpět...

To všechno začalo v Betlémě, o tom byly první Vánoce - Bůh má zájem o člověka. Chce mu být blízko. Nebe se prolomilo na zem, a dělá to nemohou vydržet a nadšením propukají v hlasitý jásot. A o tom všem mohou být i ty Vánoce letošní. Ze srdce bych Vám to přála.

–Jana Srámková–
(tento článek vznikl jako dvouminutová vánoční rozhlasová úvaha do předmětu Mediální komunikace na ETS)

Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš?

Žalm 8,5

Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil svůj lid.

Lukáš 1,68

Pracovníci a studenti ETS vám přejí požehnané a pokojné prožití vánočních svátků a vše dobré z Boží ruky do roku 2005.

Dohoda o spolupráci mezi knihovnami Fuller Theological Seminary a ETS

Na krátkou návštěvu Prahy přijel vedoucí knihovny Fuller Theological Seminary v Pasadena (USA) Dr. David Bundy spolu se svou spolupracovnicí Danielou Matei. Při této své druhé návštěvě ETS podepsal dne 26. listopadu 2004 spolu s ředitelem ETS dohodu o spolupráci mezi knihovnami obou seminářů. Tato dohoda s okamžitou platností umožňuje studentům a učitelům ETS přístup z naší počítačové učebny prostřednictvím internetu ke všem databázím a textovým materiálům, které jsou k dispozici studentům Fuller

Theological Seminary. Znamená to mimo jiné přístup k textům 15 000 odborných časopisů, jejichž články si bude možné vyhledat a v případě potřeby vytisknout. Studenti a učitelé teologie, psychologie, pastorační a sociální práce tak získají jedinečné místo v Praze, kde budou mít přístup k obrovskému množství odborných informací.

Při příležitosti této zahraniční návštěvy se konala též malá slavnost, při níž byla nově zprovozněna počítačová učebna ETS, kde bude v brzké době pro potřeby studentů k dis-

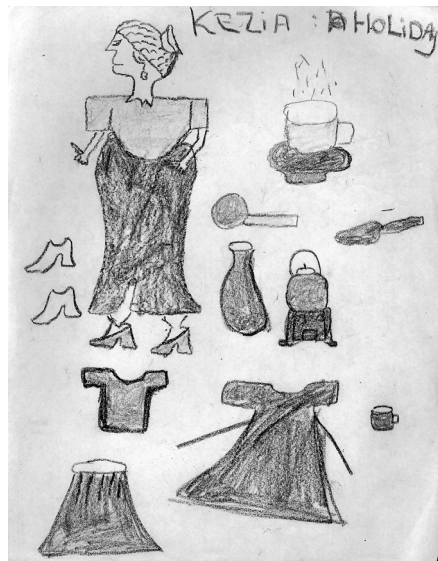

David Bundy a Karel Taschner podepisují smlouvu

pozici deset počítačů s celodenním přístupem na internet. –Karel Taschner–

Co se stalo se zemí Kúš, jací jsou její lidé a jací jsme my? aneb Léto v jižním Súdánu

Pohodlně se usadte, nechte všechny povinnosti za sebou a stisknete tlačítko ovladače. Na velké obrazovce se objeví modré nebe a červená půda. Jak se k vám obraz přibližuje, pomalu se stáváte jeho součástí. Zaslechnete pronikavý zpěv černošských dětí – to z dálky přijíždí školní autobus. Vmísí se nesrozumitelným hlasem.

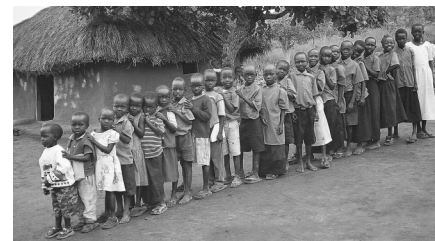
telné klábosení a smích. Zhluboka se nadechněte, vzduch je vlhký, protkaný novými vůněmi. Teď se můžete rozhlédnout, raději pomalu, nejprve postůjte na místě. Na všech stranách kolem vás procházejí ženy zavinuté do barevných látek. Některé nesou velké množství banánů na hlavě, na zádech dětí a vesele rozprávají ruce v hovoru. Zezadu i zřepu se valí kola s nejrůznějšími náklady – pytlí mouky nebo rýže, s ovocem, zeleninou i lidmi. Jedno z nich veze na nosiči devět bambusových křešilek naskládaných do výšky! Vítejte v Africe. Procházejte se jedním z důležitých měst na severu Ugandy, jste v Arua.

Po chvíli zbystříte a dojde vám, že smích a pokřikování kolemjdoucích vlastně náležejí vám. Sem tam se ozve něco jako: „Muzungu (bělochu) you give me my money!“ Nebojte se, neprovádíte nic nezvyklého, dokonce jste oblečení, jak se zde sluší. Zbavte se jakýchkoli trapných pocitů, ti lidé mají radost, líbí se jim a trochu s vámi hrají hru, kolik toho vydržíte. Buďte proto přirození a zkuste na sobě nenechat znát, že jste tu nováček, mohlo by vás to zbytečně stát pár ugandských šilinků navíc. Nějaké dny potrvá, než si člověk pomalu zvykne na toto prostředí, zvláště vklozne-li do něj tak rychle jako Vy teď jako já letošní léto.

Základna misijní organizace YWAM (Yought With a Mission) leží na předměstí, kde v chatrčích a tukulech okolo žije mnoho súdánských uprchlíků. Když jsme na ní s Maggie, která sem přijížděla již podruhé, dorazily, nebyly jsme si jisté, co nás následující dva měsíce čeká, ale věřily jsme, že jsme tu správně, a že pro nás náš Pán připravil práci, ve které budeme moci být přínosem a zároveň samy růst. Byly jsme připravené věnovat se dětem, brzy se však ukázalo, že najít místní spolupracovníky pro vytvoření něčeho jako je dětský klub není nadějně. Ve většině křesťan-

ských sborů (bylo zde více různých církví) tu práce s dětmi nefungovala. Rozhodly jsme se tedy uspořádat setkání pracovníků z dvou nedělních škol, předat jim různé nápady a rady, sdílet se s nimi a modlit se. Druhou velkou událostí v okolí Arua pro nás bylo spřátelení se s jednou důležitou muslimskou rodinou a ženami v jejich vesnici.

Po čtrnácti dnech jsme opouštěly Arua, abychom se přesunuly do jižního Súdánu na modlitební horu nedaleko městečka Kaya. Říkám-li městečko, představte si červenou silnici táhnoucí se mezi množstvím tukulů rozházených po obou stranách a stoupajících vzhůru po svahu. Jižní Súdán je krásná, zvlněná a v období dešťů zelená země. Žijí zde lidé z mnoha různých kmenů, válka je dávno promíchala území-neúzemí. Momentálně tu již několikátým rokem vládne Súdánská lidová armáda (SPLA) a pobyt je tu v doprovodu Afričana bezpečný i pro běloch. Na úpatí modlitební hory se pastorovi a jeho ženě podařilo začít první čtyři třídy školy. Piší začít spíše než zřít, neboť jde o čtyři nebo pět provizorních tukulů, jejichž vybavení sestává obvykle z dvou dřevěných lavic. Není zde mnoho světla, takže při hezkém počasí je lépe vzít děti ven. Během našeho třítýdenního pobytu jsme ve škole učily angličtinu, zeměpis a psaní. Podařilo se nám vyrobit pro děti písanky. Bylo kouzelné vidět, jak se některé z nich během tak krátké doby zlepšily. Školy na

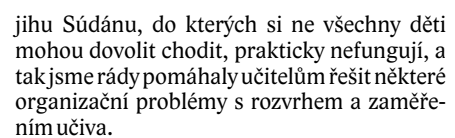
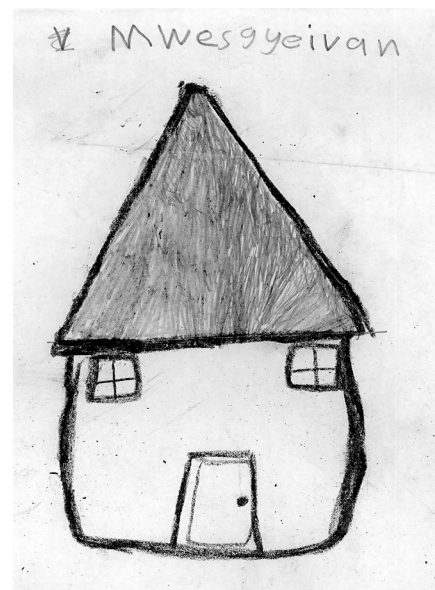

vzdělanějšími a dospělejšími než v Evropě. Čas tam nehraje roli, na vše je ho dostatek, a rada, kterou mi Maggie na začátku dala, myslím vystihuje, co práce tamního misionáře obnáší: „Hlavně si toho moc neplánuj a buď připravená kdykoli dělat cokoli a nic.“

Jsem velmi vděčná za všechny, kteří mě v této cestě podpořili a děkuji Tomu, který nás takhle „ružnobarveně“ stvořil, protože to, co jsem toto léto prožila, mě nemohlo nezměnit. Vždycky jsem toužila, aby s mým tvrdým srdcem pohnula konfrontace s chudobou druhých. Je těžké vidět, že někdo nemá například u nás běžně dostupnou zdravotní péči. Přesto moje reakce nebyly takové, jaké jsem čekala. V Africe jsem potkala lidi, kteří se radují ze života a z víry v Boha ve své jednoduchosti a pro nás skromných podmínkách, ale také takové, kteří pravděpodobně nebudou nikdy spokojeni s tím, co vlastní. Jako by se to samé nedalo vidět u nás asi kdekoli na světě.

Ustala vůně, zpěv a tanec i jednoduchost, zmizela červená půda pod nohama. Jsme zpátky v poblázněném bludišti Prahy. Začíná se na nás znovu hrnout spousta podivných starostí zaplatit účty od mobilu, prodloužit knížky v knihovně, pořídit si tramvajenku... Bolí mě pohled na unavené tváře lidí okolo, svázaných otročtívm konzumem, kterým z kapsy čouhá seznam „dnes ještě musím“. Zdá se to více než nesmyslné, když by se člověk mnohem raději pomalu a klidně vydal ke studiu pro kbelík vody, aby se mohl před tím, než slunce zapadne, ještě umýt. Poté usednout s ostatními okolo ohně a za zvuku bubnů rozlupovat skořápky buráčku.

–Anna Višková, studentka 3. ročníku pastoračního zaměření–

jihu Súdánu, do kterých si ne všechny děti mohou dovolit chodit, prakticky nefungují, a tak jsme rády pomáhaly učitelům řešit některé organizační problémy s rozvrhem a zaměřením učiva.

Třetí etapa naší cesty začala přesunem na základnu YWAM do Súdánského města Yeil. V okolních vesnicích jsme navštívily lidi, žijící často ve velmi primitivních podmínkách, povídalý si s nimi, modlili se a drobně je obdarovávaly voskovkami, omalovánkami nebo vitamíny. Pro mne to byly výjimečné vzácné a dojemné okamžiky.

Když jsem se ještě v Praze těšila na společnost afrických dětí, se zájmem o dětskou kresbu jsem naplnila půl svého batohu voskovkami a čtvrtkami. Můj plán byl získat za ně výměnou obrázky afrických domovů a rodin. Zezačátku se to zdálo bláznovstvím, ale hlavně díky naší práci ve škole se nám podařilo ukořistit od súdánských dětí překrásné výtvořky a ještě mnoha z nich udělat velikou radost něčím pro ně zcela neobvyklým a nedosažitelným.

Tato místa, která jsem v Africe navštívila, byla úplně jiný svět. Stanete se tam mnohem

Za absolventy ETS, tentokrát trochu jinak

Svatba, na kterou se nezapomene

Studenti ETS, pamětliví naučení svého šerifa – pardon – bratra ředitele Karla Taschnera, mají při výběru celoživotního partnera značně usnadněnou úlohu. Zatímco ostatní smrtelníci musí hledat toho pravého (tu pravou) mezi stovkami a tisíci svých bližních, naši studenti se jen důkladně rozhlédnou v okruhu svých spolustudentů (spolustudentek) a mají vybráno a vyhráno. Dalším, jistě ne posledním důkazem byla svatba Ondry Kubečky a Petry, do té doby Rámišové. Oba absolventi ETS absolvovali v pátek 24. září 2004 společně s řadou svých příbuzných a přátel opravdu netradiční svatební den.

Průběh onoho dne vyvracel víztou představu, že jediným svaem, který svatební hosté musejí na svatbě namáhat, je žaludek. Svatba Peti a Ondry se totiž odehrávala na samém

Svatby 2004

V roce 2004 se uskutečnil nezvyklý počet svateb studentů (S), absolventů (A) a učitelů (U) ETS. Do stavu manželského vstoupili:

- Eliška Havelková (S) + Tomáš Landovský
- Alice Hoffmanová (A) + Ondřej Danielovský
- Petra Rámišová (A) + Ondřej Kubečka (A)
- Iva Martínková (S) + Štěpán Vršanský
- Alice Malyszová (S) + Martin Biolek
- Lenka Skalková + Bedřich Smola (A)
- Blanka Cimbulková (A) + Jan Mach
- Petra Štifterová + Pavel Ploch (A; U)
- Eva Hanušová (A) + Jan Matuška
- Darja Borská (A) + Peter Juhaščík
- Gabriela Klimentová (A) + Roderik Mihel
- Eva Macková + David Beňa (U)

vrcholu Lysé hory v Beskydech. Pouze starší a nemocní svatebčané měli šanci nechat se nahoru vyvézt autem. (Mezi nimi byl ovšem i ženich, který v pravou chvíli nastýdl a přišel tak o možnost „vychutnat“ svůj nápad na vlastní nohy...) Nevěsta, oddávající a všichni ostatní museli ten velekopec vyšlapat po svých. Vystupovalo se z několika směrů, nejpočetnější skupina šla z Visaláji asi 8 km. Cesta na vrchol trvala v občasném dešti něco přes dvě hodiny. (Autor tohoto příspěvku vynášel na zádech v batohu na Lysou horu velkou rodinnou Bibli, dárek pro novomanžele od čelákovického sboru, a s úctou vzpomínal na někdejší kolportéry Bibli.)

Když všichni poutníci došli a uschlí, začal obřad. Plánován byl původně pod širým nebem, ale kvůli zimě a dešti jsme všichni rádi vzali zavděk přístřeším horské chaty. Zpívaly se písně za doprovodu kytary. Bratr Taschner kázal a oddával hned vedle pípy, což se mu asi mockrát v životě nepoštěstí. Ondra s Petou si slíbili lásku a věrnost. Byla to hezká svatba, prožitá v radosti a svobodě Božích dětí. Jistě na ni hned tak nezapomeneme.

Starší účastníci se v průběhu večera rozházeli a rozjížděli zpět do civilizace, mladší přespali na chatě a podnikli ještě druhý den výlet do Štramberka. Díky Kubečkovým a hlavně Pánu Bohu za všechno.

–Jan Luhan–

Přímluvy za ETS – modlitební předměty

- **PONDĚLÍ:** studenti teologického zaměření (roznázání povolání ke službě – oblast služby, zdolání obtíží při studiu řečtiny a hebrejštiny, zodpovědný přístup k Písmu, zapojení do služby v době studia)
- **ÚTERÝ:** studenti pastoračního zaměření (osobní duchovní život, schopnost vcítit se do situací druhých, ochota přinášet oběť, základní orientace v teologii jako východisku pro pastorační, spojení odborných pastoračních předmětů s praxí)
- **STŘEDA:** učitelé (tvůřivé předání vyučované látky i životních zkušeností, časové zvládnutí kvalitní výuky vedle jiného zaměstnání, zdárný průběh postgraduálního studia, navazování osobních kontaktů se studenty)
- **ČTVRTEK:** dálkové studium (zvládnutí kombinace zaměstnání, služby, studia a rodinného života, požehnání pro rodinu manželů Brownových, v jejichž domě se koná řada vikendových soustředění)
- **PÁTEK:** vedení ETS a další pracovníci (budování pěkných vztahů mezi kolegy, moudré vedení studentů, Boží přítomnost při jednáních Rady ETS)
- **SOBOTA:** získávání finančních zdrojů (dobré hospodaření, vybudování většího okruhu pravidelných drobných dárců, dobrý ohlas projektu Adopce studentů ETS, pochopení u zahraničních i tuzemských institucí podporujících vzdělávání – včetně našeho státu a jeho dotací školství)
- **NEDĚLE:** rozvoj semináře (moudrost pro vedoucí všech kateder ETS a jejich společně hledání studijního programu, který by připravil dobře vybavené služebníky a dával jim možnost v případě zájmu pokračovat v navazujícím dalším studiu)